Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2020. gada 17. decembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība – Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Pamatlēmums 2002/584/TI – Eiropas apcietināšanas orderis – 4.a panta 1. punkts – Nodošanas procedūras starp dalībvalstīm – Izpildes nosacījumi – Fakultatīvas neizpildīšanas pamati – Izņēmumi – Obligāta izpilde – Aizmuguriski piespriests sods – Pie krimināalatbildības sauktās personas bēgšana – Direktīva (ES) 2016/343 – 8. un 9. pants – Tiesības klātienē piedalīties lietas izskatīšanā – Prasības aizmuguriskas notiesāšanas gadījumā – Pārbaude, nododot notiesāto personu

Lietā C-416/20 PPU

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg* (Hanzas Augstākā tiesa Hamburgā, Vācija) iesniedza ar 2020. gada 4. septembra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2020. gada 7. septembrī, procedūrā par Eiropas apcietināšanas orderu izpildi, kas ir izsniegti attiecībā uz

TR,

piedaloties

Generalstaatsanwaltschaft Hamburg,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*], tiesneši N. Pisarra [*N. Piçarra*], D. Švābi [*D. Šváby*], S. Rodins [*S. Rodin*] (referents) un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*],

ģenerāladvokāts: J. Tančevs [*E. Tanchev*],

sekretāre: M. Krauzenbeka [*M. Krausenböck*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2020. gada 19. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Generalstaatsanwaltschaft Hamburg* [Hamburgas Ģenerālprokuratūra] vārdā – *J. Fröhlich*, pārstāvis,

– Vācijas valdības vārdā – *J. Möller*, *M. Hellmann* un *F. Halabi*, pārstāvji,

– Rumānijas valdības vārdā – *E. Gane*, *L.-E. Batagoi* un *A. Wellman*, pārstāves,

* Tiesvedības valoda – vācu.

– Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna* un *J. Sawicka*, pārstāvji,

– Eiropas Komisijas vārdā – *C. Ladenburger* un *M. Wasmeier*, kā arī *S. Grünheid*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2020. gada 10. decembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (OV 2016, L 65, 1. lpp.), 8. un 9. pantu.

2 Šis lūgums ir iesniegts procedūrā par Eiropas apcietināšanas orderu, ko 2019. gada 7. oktobrī izsniegusi *Judecătoria Deva* (Devas pirmās instances tiesa, Rumānija) un 2020. gada 4. februārī – *Tribunalul Hunedoara* (Hunedoaras apgabaltiesa, Rumānija), izpildi Vācijā, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodus, kas TR ir aizmuguriski piespriesti Rumānijas tiesās.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Pamatlēmums 2002/584/TI

3 Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.), kas grozīts ar Padomes Pamatlēmumu 2009/299/TI (2009. gada 26. februāris) (OV 2009, L 81, 24. lpp.) (turpmāk tekstā – "Pamatlēmums 2002/584"), 1., 5.–7., 10. un 12. apsvērums ir formulēts šādi:

"(1) Saskaņā ar 1999. gada 15. un 16. oktobra Eiropadomes Tamperes sanāksmes secinājumiem, un jo īpaši to 35. punktu, starp dalībvalstīm ir jāatceļ formālā izdošanas procedūra attiecībā uz personām, kas mēģina izvairīties no soda izciešanas pēc tam, kad attiecībā uz tām pieņemts galīgs spriedums, un ir jāpaātrina izdošanas procedūras attiecībā uz personām, kuras tur aizdomās par nodarījuma izdarīšanu.

[..]

(5) Eiropas Savienībai nospraustais mērķis kļūt par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu liek atcelt izdošanu starp dalībvalstīm un to aizstāt ar nodošanas sistēmu starp tiesu iestādēm. Ieviešot jaunu, vienkāršotu sistēmu, saskaņā ar kuru notiesātas vai aizdomās turētas personas nodod sodu izpildei vai kriminālvajāšanai, būs iespējams izvairīties no sarežģītības un iespējamās kavēšanās, kas piemīt pastāvošajām izdošanas procedūrām. Tradicionālās sadarbības attiecības, kas līdz šim pārsvarā pastāvēja starp dalībvalstīm, ir jāaizvieto ar sistēmu, kura brīvības, drošības un tiesiskuma telpā paredz brīvu tiesu nolēmumu apriti krimināllietās un kas attiecas gan uz procesuālajiem, gan uz galīgajiem nolēmumiem.

(6) Eiropas apcietināšanas orderis, kuru paredz šis pamatlēmums, ir pirmais konkrētais pasākums, ar kuru krimināltiesību jomā īsteno savstarpējas atzīšanas principu, kuru Eiropadome raksturojusi kā tiesu iestāžu sadarbības "stūrakmeni".

(7) Tā kā, darbojoties vienpusēji, dalībvalstis nespēj pilnībā sasniegt mērķi aizvietot daudzpusējo izdošanas sistēmu, kuras pamatā ir 1957. gada 13. decembra Eiropas Konvencija par izdošanu, un šis mērķis tā apjoma un rezultātu dēļ ir vieglāk sasniedzams Savienības līmenī, tad Padome var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts 2. pantā Līgumā par Eiropas Savienību un 5. pantā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šis pamatlēmums nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs šā mērķa sasniegšanai.

[..]

(10) Eiropas apcietināšanas ordera mehānisms pamatā ir augsta dalībvalstu savstarpēja uzticība. Tā īstenošanu var apturēt tikai gadījumā, ja viena no dalībvalstīm nopietni un vairākkārt pārkāpj principus, kas paredzēti 6. panta 1. punktā Līgumā par Eiropas Savienību, ko konstatē Padome, ievērojot minētā līguma 7. panta 1. punktu, ar sekām, kas izklāstītas attiecīgā līguma 7. panta 2. punktā.

[..]

(12) Šajā pamatlēmumā ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti 6. pantā Līgumā par [ES] un atspoguļoti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, īpaši tās VI nodaļā. [..]"

4 Šā pamatlēmuma 1. pantā "Eiropas apcietināšanas ordera definīcija un pienākums to izpildīt" ir noteikts:

"1. Eiropas apcietināšanas orderis ir tiesas nolēmums, ko izsniedz dalībvalsts, lai cita dalībvalsts apcietinātu un nodotu pieprasīto personu kriminālvajāšanas veikšanai vai lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, vai arī lai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli.

2. Dalībvalstis izpilda ikvienu Eiropas apcietināšanas orderi, pamatojoties uz savstarpējas atzīšanas principu un saskaņā ar šī pamatlēmuma noteikumiem.

3. Šis pamatlēmums [ne]groza pienākumu ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus, kā tie minēti 6. pantā Līgumā par [ES]."

5 Minētā pamatlēmuma 4.a pantā "Aizmuguriski nolēmumi" ir paredzēts:

"1. Tāpat izpildes tiesu iestāde drīkst atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, kas izdots, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, ja nolēmums pieņemts aizmuguriski, izņemot gadījumus, kad Eiropas apcietināšanas orderī norādīts, ka saskaņā ar turpmākām izsniegšanas dalībvalsts tiesību aktos paredzētām procesuālajām prasībām attiecīgā persona:

a) vai nu savlaicīgi:
   i) saņēma pavēsti un tādējādi tika informēta par tās lietas izskatīšanas plānoto dienu un vietu, kurā pieņemts nolēmums, vai ar citiem līdzekļiem saņēma oficiālu informāciju par minētās lietas izskatīšanas plānoto dienu un vietu tādā veidā, ka ir nepārprotami konstatēts, ka attiecīgā persona zināja par paredzēto lietas izskatīšanu;

   un

   ii) tika informēta par to, ka nolēmums var tikt pieņemts aizmuguriski;

vai arī

b) zinādama par paredzēto lietas izskatīšanu, bija pilnvarojusi attiecīgās personas vai valsts ieceltu juriskonsultu aizstāvēt viņu lietas izskatīšanā, un minētais juriskonsults patiešām aizstāvēja attiecīgo personu minētajā lietas izskatīšanā;

vai arī

c) ir saņēmusi nolēmumu un, būdama skaidri informēta par tiesībām uz lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību, kurā personai ir tiesības piedalīties un kura dod iespēju lietu, tostarp jaunus pierādījumus, atkārtoti izskatīt pēc būtības, un kuras rezultātā sākotnējais nolēmums varētu tikt atcelts:
   i) ir skaidri paziņojusi, ka neapstrīd nolēmumu;

      vai
   ii) attiecīgajā termiņā nav lūgusi lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību;

   vai arī

d) nav saņēmusi nolēmumu, bet:
   i) nolēmums personai tiks izsniegts tūlīt pēc nodošanas un persona tiks skaidri informēta par viņas tiesībām uz lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību, kurā viņai ir tiesības piedalīties un kura dod iespēju lietu, tostarp jaunus pierādījumus, atkārtoti izskatīt pēc būtības, un kuras rezultātā sākotnējais nolēmums varētu tikt atcelts;

      un
   ii) tiks informēta par termiņu, kādā jāpieprasa šāda lietas atkārtota izskatīšana vai pārsūdzība, kā minēts atbilstīgajā Eiropas apcietināšanas orderī.

2. Ja Eiropas apcietināšanas orderis ir izdots, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli atbilstīgi 1. punkta d) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, un ja attiecīgā persona nav iepriekš saņēmusi nekādu oficiālu informāciju par to, ka pret viņu ir ierosināta kriminālllieta, tad attiecīgā persona, kad viņa tiek informēta par Eiropas apcietināšanas ordera saturu, var lūgt pirms nodošanas saņemt sprieduma kopiju. Tūlīt pēc tam, kad tā ir informēta par šādu lūgumu, izsniegšanas iestāde meklētajai personai ar izpildes iestādes starpniecību nodrošina sprieduma kopiju. Meklētās personas lūgums nekavē ne nodošanas procedūru, ne lēmumu izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi. Sprieduma nodrošināšana attiecīgajai personai notiek tikai informācijas nolūkos; to neuzskata par sprieduma oficiālu izsniegšanu, un tā neskar nekādus termiņus, ko piemēro lūgumam par lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību.

3. Ja personu nodod atbilstīgi 1. punkta d) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem un ja attiecīgā persona ir lūgusi lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību, šādas personas apcietinājumu līdz lietas atkārtotas izskatīšanas vai pārsūdzības pabeigšanai pārskata saskaņā ar izsniegšanas dalībvalsts tiesību aktiem vai nu regulāri, vai arī pēc attiecīgās personas lūguma. Šāda pārskatīšana jo īpaši ietver iespēju apcietinājumu apturēt vai pārtraukt. Lietas atkārtota izskatīšana vai pārsūdzība sākas pienācīgā laikā pēc nodošanas.”

Pamatlēmums 2009/299

6 Padomes Pamatlēmuma 2009/299/TI (2009. gada 26. februāris), ar ko groza Pamatlēmumus 2002/584/TI, 2005/214/TI, 2006/783/TI, 2008/909/TI un 2008/947/TI, tādējādi stiprinot personu procesuālās tiesības un veicinot savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz aizmuguriskiem nolēmumiem (OV 2009, L 81, 24. lpp.), 1. apsvērumā ir noteikts:

"Apsūdzētas personas tiesības personiski piedalīties lietas izskatīšanā tiesā ir iekļautas tiesībās uz taisnīgu tiesu, kas noteiktas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantā, kā to interpretējusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa. Tiesa ir deklarējusi arī to, ka apsūdzētās personas tiesības personiski piedalīties lietas izskatīšanā tiesā nav absolūtas un ka, ar konkrētiem nosacījumiem, apsūdzētā persona drīkst, skaidri paužot savu brīvu gribu vai klusējot, nepārprotami atteikties no minētajām tiesībām."

Direktīva 2016/343

7 Saskaņā ar Direktīvas 2016/343 33. un 35. apsvērumu:

"(33) Tiesības uz taisnīgu tiesu ir viens no demokrātiskas sabiedrības pamatprincipiem. Minētās tiesības ir pamatā aizdomās turēto un apsūdzēto tiesībām piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā, un tās būtu jānodrošina visā Savienībā.

[..]

(35) Aizdomās turēto un apsūdzēto tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā nav absolūtas. Saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem aizdomās turētajiem un apsūdzētajiem vajadzētu būt tiesīgiem, precīzi paužot savu gribu vai klusējot, nepārprotami no minētajām tiesībām atteikties."

8 Šīs direktīvas 8. pants "Tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā" ir formulēts šādi:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka aizdomās turētajiem vai apsūdzētajiem ir tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā.

2. Dalībvalstis var paredzēt, ka tiesas sēde, kurā var tikt pieņemts nolēmums par aizdomās turētā vai apsūdzētā vainīgumu vai nevainīgumu, var notikt bez minētās personas klātbūtnes ar noteikumu, ka:

a) aizdomās turētais vai apsūdzētais ir pienācīgā laikā informēts par tiesas sēdi un par neierašanās sekām; vai

b) aizdomās turēto vai apsūdzēto, kas ir informēts par tiesas sēdi, pārstāv pilnvarots advokāts, kuru izraudzījies aizdomās turētais vai apsūdzētais, vai valsts.

3. Nolēmumu, kas ir pieņemts saskaņā ar 2. punktu, var izpildīt attiecībā uz konkrēto aizdomās turēto vai apsūdzēto.

4. Gadījumos, kad dalībvalstis paredz iespēju, ka tiesas sēdes var notikt bez aizdomās turēto vai apsūdzēto klātbūtnes, bet nav iespējams panākt atbilstību šā panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem, jo, neskatoties uz saprātīgajiem centieniem aizdomās turēto vai apsūdzēto atrast, personas atrašanās vieta nav zināma, dalībvalstis var noteikt, ka nolēmumu tomēr var pieņemt un izpildīt. Minētajā gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad aizdomās turētie vai apsūdzētie ir informēti par nolēmumu, jo īpaši, kad minētās personas ir aizturētas, tās informē arī par iespēju minēto nolēmumu pārsūdzēt un par tiesībām uz lietas izskatīšanu no jauna vai par citu tiesību aizsardzības līdzekli saskaņā ar 9. pantu.

5. Šis pants neskar valsts noteikumus, kuri paredz, ka tiesnesis vai kompetentā tiesa var uz laiku izslēgt aizdomās turēto vai apsūdzēto no dalības lietas izskatīšanā tiesā, ja tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu kriminālprocesa pienācīgu norisi, ar noteikumu, ka tiek ievērotas tiesības uz aizstāvību.

6. Šis pants neskar valsts noteikumus, kuri paredz, ka process vai atsevišķi tā posmi notiek rakstiski ar noteikumu, ka tiek ievērotas tiesības uz taisnīgu tiesu."

9 Šīs pašas direktīvas 9. pantā "Tiesības uz lietas izskatīšanu no jauna" ir noteikts:

"Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad aizdomās turētie vai apsūdzētie nepiedalās klātienē savas lietas izskatīšanā tiesā un kad nav izpildīti 8. panta 2. punktā paredzētie nosacījumi, tiem ir tiesības uz lietas izskatīšanu tiesā no jauna vai uz citu tiesiskās aizsardzības līdzekli, kurš dod iespēju no jauna noskaidrot lietas faktus, tostarp pārbaudīt jaunus pierādījumus, un kura rezultātā sākotnējo nolēmumu varētu atcelt. Minētajā sakarā dalībvalstis nodrošina, ka minētajiem aizdomās turētajiem un apsūdzētajiem ir tiesības uz klātbūtni, efektīvi piedalīties saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajām procedūrām un izmantot tiesības uz aizstāvību."

Vācijas tiesības

10 1982. gada 23. decembra *Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen* (Likums par starptautisko savstarpējo tiesisko palīdzību krimināllietās; *BGBl.* 1982 I, 2071. lpp.) redakcijā, kas publicēta 1994. gada 27. jūnijā (*BGBl.* 1994 I, 1537. lpp.), 83. pantā ir paredzēts:

"(1) Izdošana nav pieļaujama, ja

[..]

3. tā tiek prasīta soda izpildei, ja notiesātā persona klātienē nav piedalījusies tiesas procesā, kurā pieņemts notiesājošs nolēmums [..].

(2) Tomēr izdošana, atkāpjoties no 1. punkta 3. apakšpunkta noteikumiem, ir pieļaujama, ja

1. notiesātā persona
   a) vai nu savlaicīgi:
      aa) ir saņēmusi pavēsti par ierašanos uz tiesas sēdi, kurā pieņemts nolēmums, vai
      bb) ar citiem līdzekļiem ir saņēmusi oficiālu informāciju par minētās lietas izskatīšanas plānoto dienu un vietu tādā veidā, ka ir nepārprotami konstatēts, ka attiecīgā persona zināja par paredzēto lietas izskatīšanu, un
   b) tikusi informēta par to, ka nolēmums var tikt pieņemts aizmuguriski,

2. notiesātā persona, zinot par attiecībā uz viņu notiekošo procesu, kurā bija iesaistīts aizstāvis, ar bēgšanu ir izvairījusies no uzaicinājuma ierasties personiski, vai

3. notiesātā persona, zinot par paredzēto procedūru, ir pilnvarojusi aizstāvi to aizstāvēt lietas izskatīšanas laikā, ko šis aizstāvis lietas izskatīšanā arī ir darījis.

[..]

(4) Tomēr izdošana, atkāpjoties no 1. punkta 3. apakšpunkta noteikumiem, ir pieļaujama arī tad, ja notiesātā persona personiski saņem spriedumu tūlīt pēc tās nodošanas pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij un ja tā ir skaidri informēta par tās tiesībām uz lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību, kas minēta 3. apakšpunkta otrajā teikumā, kā arī par šim nolūkam paredzētajiem termiņiem."

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

11 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka iesniedzējtiesā *Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg* (Hanzas Augstākā tiesa Hamburgā, Vācija) ir saņemti divi Eiropas apcietināšanas orderi, ko Rumānijas iestādes ir izdevušas attiecīgi 2019. gada 7. oktobrī un 2020. gada 4. februārī, par TR, kas ir Rumānijas valstspiederīgais, nodošanu, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodus, kas viņam ir aizmuguriski piespriesti Rumānijas tiesās. Kopš 2020. gada 31. marta TR turpina atrasties izdošanas apcietinājumā Hamburgā (Vācija).

12 Attiecībā uz TR ir pieņemts:

– pirmais Rumānijas tiesu aizmuguriski pieņemtais galīgais notiesājošais spriedums par trim noziedzīgiem nodarījumiem saistībā ar draudu izteikšanu un vienu noziedzīgu nodarījumu saistībā ar ļaunprātīgu dedzināšanu, nosakot brīvības atņemšanas sodu uz sešiem gadiem un sešiem mēnešiem un 1832 dienām brīvības atņemšanas iestādē, kas ir samazināts par jau izciesto laikposmu no 2016. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 14. aprīlim, kā arī uz 48 papildu dienām par šantāžas un iznīcināšanas nodarījumiem (atkārtotiem);

– otrs aizmuguriski pieņemtais galīgais spriedums, nosakot brīvības atņemšanas sodu uz četriem gadiem, no kura vēl ir jāizcieš divi gadi un četri mēneši, kurš ir palielināts ar sodu uz 1786 dienām, kas izriet no cita notiesājoša sprieduma par nodarījumiem, kuri veikti noziedzīgā grupā, par narkotisko vielu nelikumīgu tirdzniecību saistībā ar noziedzīgu grupu, diviem nodarījumiem ceļu drošības jomā un par miesas bojājumiem.

13 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka 2018. gada oktobrī TR aizbēga uz Vāciju, lai izvairītos no Rumānijā pret viņu sāktās kriminālvajāšanas, kuras rezultātā ir piespriesti šī sprieduma iepriekšējā punktā minētie sodi.

14 Atbildot uz informācijas pieprasījumu, Rumānijas iestādes informēja Hamburgas ģenerālprokuroru, ka saistībā ar notiesājošiem spriedumiem krimināllietās, par kuriem ir izdoti 2019. gada 7. oktobra un 2020. gada 4. februāra Eiropas apcietināšanas orderi, apsūdzētajam nav bijis iespējams tieši izsniegt pavēsti viņa zināmajā dzīvesvietā Rumānijā. Šī iemesla dēļ atbilstoši Rumānijas tiesībām apsūdzētās personas adresē katru reizi esot atstāts oficiāls paziņojums, jo Rumānijas tiesībās ir paredzēts, ka pavēstes tiek uzskatītas par piegādātām pēc desmit dienām.

15 Rumānijas iestādes vēl piebilda, ka abās tiesvedībās, kurās ir piespriesti šie sodi, pirmajā instancē apsūdzēto ir pārstāvējuši viņa paša izraudzīti advokāti un apelācijas tiesvedībā – tiesas iecelti advokāti.

16 No *Judecătoria Deva* (Devas pirmās instances tiesa, Rumānija) izdotā Eiropas apcietināšanas ordera, kā arī no 2020. gada 20. maijā sniegtās papildu informācijas izriet, ka, lai gan TR zināja par tiesvedību, kas pret viņu uzsākta, viņš nav piedalījies nedz tiesvedībā pirmajā instancē šajā tiesā, nedz apelācijas tiesvedībā *Curtea de Apel Alba Iulia* (Albas Julijas apelācijas tiesa, Rumānija), bet, tā kā viņš bija informēts par *Judecătoria Deva* (Devas pirmās instances tiesa) paredzēto tiesvedību, TR bija pilnvarojis paša izraudzītu advokāti, kura TR arī aizstāvēja pirmajā instancē. Apelācijas tiesvedībā TR pārstāvēja tiesas izraudzīta advokāte.

17 Tomēr Rumānijas iestādes atteicās izpildīt Vācijas iestāžu lūgumu garantēt konkrēto krimināprocesu iztiesāšanu no jauna, ņemot vērā, ka pavēstes TR nogādātas likumīgi, un tādējādi saskaņā ar Rumānijas Kriminālprocesa kodeksu notiesājošus spriedumus nevar pārskatīt.

18 Ar 2020. gada 28. maija lēmumu iesniedzējtiesa atbilstoši piemērojamajam Vācijas tiesiskajam regulējumam atļāva TR nodošanu Rumānijai, izpildot 2019. gada 7. oktobra un 2020. gada 4. februāra Eiropas apcietināšanas orderus. Šajā ziņā tā uzskatīja, ka, lai gan personas nodošana soda izpildei, protams, principā ir izslēgta, ja šī persona personiski nav piedalījusies tiesas sēdē tiesvedībā, kurā ir

pasludināts notiesājošs spriedums, TR, aizbēgot uz Vāciju, pats ir radījis šķēršļus tam, lai saņemtu pavēsti Rumānijā. Turklāt viņš esot zinājis par tiesvedībām, kas uz viņu attiecās un kurās viņu pārstāvēja advokāts.

19 TR iebilda pret savu izdošanu un noraidīja Likuma par starptautisko tiesisko palīdzību krimināllietās 41. pantā paredzēto vienkāršoto nodošanu.

20 Viņš iebilst pret 2020. gada 28. maija lēmumu, ar kuru uzdota viņa izdošana, pamatojot ar to, ka viņa nodošana Rumānijai ir nelikumīga, jo Rumānijas iestādes nav garantējušas viņa tiesības uz minēto kriminālprocesu izskatīšanu no jauna, ņemot vērā, ka šāda garantiju neesamība neatbilst Direktīvas 2016/343 8. un 9. pantam.

21 Šādos apstākļos *Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg* (Hanzas Augstākā tiesa Hamburgā) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai, pieņemot lēmumus par aizmuguriski notiesātas personas izdošanu kriminālvajāšanai no kādas Eiropas Savienības dalībvalsts uz citu dalībvalsti, Direktīvas (ES) 2016/343 tiesību normas, it īpaši tās 8. un 9. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka izdošanas likumīgums, it īpaši tā sauktajā "bēgšanas" gadījumā, ir atkarīgs no tā, vai pieprasītāja valsts ir izpildījusi direktīvā minētos nosacījumus?"

Par steidzamības tiesvedību

22 Iesniedzējtiesa šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu lūdza izskatīt Tiesas Reglamenta 107. pantā paredzētajā steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā.

23 Šajā ziņā ir jākonstatē, pirmkārt, ka šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt gan Pamatlēmumu 2002/584, gan Direktīvu 2016/343 [kā tiesību aktus], uz ko attiecas LESD trešās daļas V sadaļā par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu norādītās jomas. Līdz ar to šim lūgumam var piemērot steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedību.

24 Otrkārt, saistībā ar steidzamības kritēriju atbilstoši Tiesas judikatūrai ir jāņem vērā apstāklis, ka personai, uz kuru attiecas pamatlieta, pašlaik ir liegta brīvība un tās atrašanās apcietinājumā ir atkarīga no risinājuma pamatlietā (spriedums, 2019. gada 28. novembris, *Spetsializirana prokuratura*, C-653/19 PPU, EU:C:2019:1024, 22. punkts).

25 Izskatāmajā gadījumā no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka steidzamība Reglamenta 107. panta 2. punkta izpratnē ir pamatota ar iespējami nopietnām sekām, kādas novēlots lēmums varētu radīt personai, attiecībā uz kuru ir izdoti Eiropas apcietināšanas orderi, kurus iesniedzējtiesai ir prasīts izpildīt, it īpaši tādēļ, ka personai ir liegta brīvība sakarā ar tās atrašanos izdošanas apcietinājumā Hamburgā kopš 2020. gada 31. marta, un personas nodošana Rumānijai vai tās atbrīvošana ir atkarīga no atbildes uz Tiesai uzdoto prejudiciālo jautājumu.

26 Šādos apstākļos Tiesas ceturtā palāta 2020. gada 23. septembrī pēc tiesneša referenta priekšlikuma, uzklausījusi ģenerāladvokātu, nolēma apmierināt iesniedzējtiesas pieteikumu par steidzamības tiesvedības piemērošanu šim lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu.

Par prejudiciālo jautājumu

27 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru ar LESD 267. pantu iedibinātās sadarbības starp valstu tiesām un Tiesu procedūrā tai ir jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas ļautu tai izlemt tās izskatīšanā esošo lietu. No šādas perspektīvas raugoties, Tiesai attiecīgā gadījumā ir jāpārformulē tai iesniegtie jautājumi (spriedums, 2020. gada 2. aprīlis, *Ruska Federacija*, C-897/19 PPU, EU:C:2020:262, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

28 Izskatāmajā gadījumā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka iesniedzējtiesai ir jālemj par TR nodošanas Rumānijas iestādēm likumību, pamatojoties uz Likuma par starptautisko tiesisko palīdzību krimināllietās 83. panta normām, ar ko Vācijas tiesībās tiek īstenots Pamatlēmuma 2002/584 4.a pants.

29 Iesniedzējtiesa uzskata, ka nosacījumi šādai nodošanai ir izpildīti, jo, pirmām kārtām, šī persona, zinot lietas apstākļus, ir izvairījusies no tiesvedībām, kurās izdoti iesniedzējtiesai izpildāmie Eiropas apcietināšanas orderi, aizbēgot uz Vāciju un tādējādi radot šķēršli tam, lai varētu saņemt pavēsti, un, otrām kārtām, šo personu šajās tiesvedībās pirmajā instancē pārstāvēja pašas izraudzīta advokāte un apelācijas tiesvedībā – tiesas izraudzīta advokāte. Turpretī procesā iesniedzējtiesā TR apgalvoja, ka šī nodošana nav likumīga, ņemot vērā Direktīvas 2016/343 8. un 9. pantā minētās prasības, jo neesot nekādu garantiju pret viņu vērsto kriminālprocesu iztiesāšanai no jauna Rumānijā.

30 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka iesniedzējtiesas jautājums attiecas uz to, vai Pamatlēmuma 2002/584 4.a pants ir jāinterpretē tādējādi, ka izpildes tiesu iestāde var atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, kas izsniegts, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, ja konkrētā persona ir radījusi šķēršļus tam, lai saņemtu pavēsti, un tiesvedībā nav piedalījusies, jo ir aizbēgusi uz izpildes valsti, tikai tā iemesla dēļ vien, ka šai izpildes tiesu iestādei nav pārliecības, ka, nododot personu izsniegšanas dalībvalstij, tiks ievērotas tiesības uz lietas izskatīšanu no jauna atbilstoši Direktīvas 2016/343 8. un 9. pantam.

31 Jāatgādina, ka Pamatlēmuma 2002/584 mērķis, kā it īpaši izriet no tā 1. panta 1. un 2. punkta, kā arī 5. un 7. apsvēruma, ir aizvietot notiesāto vai aizdomās turamo personu daudzpusējas izdošanas sistēmu, kuras pamatā ir 1957. gada 13. decembrī Parīzē parakstītā Eiropas Konvencija par izdošanu, ar notiesāto vai aizdomās turēto personu nodošanas starp tiesu iestādēm sistēmu, lai pildītu spriedumus vai veiktu kriminālvajāšanu, šo pēdējo minēto sistēmu balstot uz savstarpējas atzīšanas principu (spriedumi, 2013. gada 29. janvāris, *Radu*, C-396/11, EU:C:2013:39, 33. punkts, un 2020. gada 11. marts, SF (Eiropas apcietināšanas orderis – Atpakaļnogādes uz izpildes valsti garantija), C-314/18, EU:C:2020:191, 37. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

32 Tādējādi ar šo pamatlēmumu, ieviešot jaunu, vienkāršotu un efektīvāku sistēmu sodīto vai aizdomās par krimināllikuma pārkāpumu turēto personu nodošanai, ir paredzēts atvieglot un paātrināt tiesu sadarbību, lai veicinātu Savienībai paredzētā mērķa kļūt par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu īstenošanu, balstoties uz augstu uzticības līmeni, kam jāpastāv starp dalībvalstīm (spriedumi, 2013. gada 26. februāris, *Melloni*, C-399/11, EU:C:2013:107, 37. punkts, un 2020. gada 24. septembris, *Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof* (Specialitātes princips), C-195/20 PPU, EU:C:2020:749, 32. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

33 Jomā, kas tiek regulēta ar Pamatlēmumu 2002/584, savstarpējas atzīšanas princips, kas tostarp saskaņā ar šī pamatlēmuma 6. apsvērumu ir tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās "stūrakmens", tiek piemērots ar šī pamatlēmuma 1. panta 2. punktu, kurā ir nostiprināts noteikums, saskaņā ar kuru dalībvalstīm ir jāizpilda ikviens Eiropas apcietināšanas orderis, pamatojoties uz savstarpējas atzīšanas principu un atbilstoši šī paša pamatlēmuma tiesību normām. Proti, saskaņā ar šī pamatlēmuma normām dalībvalstis var atteikties izpildīt šādu orderi tikai tā 3. pantā paredzētajos obligātas neizpildīšanas gadījumos, kā arī Pamatlēmuma 2002/584 4. un 4.a pantā uzskaitītajos fakultatīvas neizpildīšanas

gadījumos. Turklāt izpildes tiesu iestāde var pakļaut Eiropas apcietināšanas ordera izpildi tikai Pamatlēmuma 2002/584 5. pantā noteiktajiem nosacījumiem (spriedums, 2013. gada 26. februāris, *Melloni*, C-399/11, EU:C:2013:107, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).

34 Līdz ar to, tā kā Eiropas apcietināšanas ordera izpilde ir princips, izpildes atteikums tiek saprasts kā izņēmums, kas ir jāinterpretē šauri (spriedums, 2018. gada 25. jūlijs, *Minister for Justice and Equality* (Tiesu sistēmas nepilnības), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

35 Konkrēti, runājot par gadījumu, kad Eiropas apcietināšanas orderis attiecas uz aizmuguriski piespriesta soda izpildi, Pamatlēmuma 2002/584 5. panta 1. punkta sākotnējā redakcijā bija paredzēts noteikums, saskaņā ar kuru izpildes dalībvalsts attiecīgās personas nodošanu šādā gadījumā varēja pakļaut nosacījumam, ka izsniegšanas dalībvalstī notiks lietas izskatīšana no jauna, klātesot attiecīgajai personai (spriedums, 2017. gada 10. augusts, *Tupikas*, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, 52. punkts).

36 Šī tiesību norma tika atcelta ar Pamatlēmumu 2009/299 un Pamatlēmumā 2002/584 aizstāta ar jauno 4.a pantu, ar kuru tiek ierobežota iespēja atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, vienveidīgi un precīzi nosakot nosacījumus, kuru gadījumā nevar tikt atteikta nolēmuma, kas pieņemts pēc lietas izskatīšanas, kurā attiecīgā persona nav piedalījusies, atzīšana un izpilde (spriedums, 2017. gada 10. augusts, *Tupikas*, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, 53. punkts un tajā minētā judikatūra).

37 Ar minēto 4.a pantu tiek saskaņoti Eiropas apcietināšanas ordera izpildes nosacījumi aizmuguriska notiesājoša sprieduma gadījumā, kas atspoguļo starp visām dalībvalstīm panākto vienošanos par to, kādam ir jābūt aizmuguriski notiesāto personu, attiecībā uz kurām ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, procesuālo tiesību tvērumam atbilstoši Savienības tiesībām (spriedums, 2013. gada 26. februāris, *Melloni*, C-399/11, EU:C:2013:107, 62. punkts).

38 Tātad, kā izriet no paša Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkta formulējuma, izpildes tiesu iestāde drīkst atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, kas izdots, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, ja lietas izskatīšanā, kurā ir pieņemts nolēmums, attiecīgā persona nav personiski piedalījusies, izņemot, ja Eiropas apcietināšanas orderī ir norādīts, ka ir izpildīti attiecīgi šī noteikuma a)–d) apakšpunktā paredzētie nosacījumi (spriedums, 2017. gada 10. augusts, *Tupikas*, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).

39 Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta mērķis ir nodrošināt augstu aizsardzības līmeni un ļaut izpildes iestādei, pilnībā ievērojot personas tiesības uz aizstāvību, nodot attiecīgo personu, lai gan tā nav piedalījusies lietas izskatīšanā, kurā tikusi notiesāta (spriedums, 2017. gada 10. augusts, *Tupikas*, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, 58. punkts).

40 Atbilstoši Tiesas nospriestajam Savienības likumdevējs tādējādi ir izvēlējies risinājumu izsmeļoši paredzēt gadījumus, kad Eiropas apcietināšanas ordera, kas izsniegts, lai izpildītu aizmugurisku nolēmumu, izpilde būtu jāuzskata par tādu, kas neapdraud tiesības uz aizstāvību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 26. februāris, *Melloni*, C-399/11, EU:C:2013:107, 44. punkts).

41 No tā izriet, ka izpildes tiesu iestādei ir jāpilda Eiropas apcietināšanas orderis, lai gan lietas izskatīšanā, kurā ir pieņemts nolēmums, attiecīgā persona nav piedalījusies, ja pastāv kāds no Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkta a), b), c) vai d) apakšpunktā paredzētajiem apstākļiem (spriedums, 2017. gada 10. augusts, *Tupikas*, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, 55. punkts).

42 Turklāt Tiesa ir nospriedusi, ka ar Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punktu netiek pārkāptas nedz tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un uz lietas taisnīgu izskatīšanu, nedz attiecīgi Pamattiesību hartas 47. pantā un 48. panta 2. punktā garantētās tiesības uz aizstāvību un minētais [4.a panta 1. punkts] tātad atbilst no tās izrietošajām prasībām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 26. februāris, *Melloni*, C-399/11, EU:C:2013:107, 53. un 54. punkts).

43 Runājot par Direktīvu 2016/343, uz ko atsaucas iesniedzējtiesa, ir jānorāda, ka šīs direktīvas 8. panta 1. punktā ir nostiprinātas aizdomās turēto un apsūdzēto personu tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā. Tomēr saskaņā ar šī panta 2. punktu dalībvalstis var paredzēt, ka tiesas sēde, kurā var tikt pieņemts nolēmums par aizdomās turētā vai apsūdzētā vainīgumu vai nevainīgumu, var notikt bez minētās personas klātbūtnes ar noteikumu, ka ir izpildīti šajā punktā paredzētie nosacījumi.

44 Turklāt atbilstoši šīs direktīvas 9. pantam dalībvalstīm ir jānodrošina, ka gadījumos, kad aizdomās turētie vai apsūdzētie nepiedalās klātienē savas lietas izskatīšanā tiesā un nav izpildīti Direktīvas 2016/343 8. panta 2. punktā paredzētie nosacījumi, tiem ir tiesības uz lietas izskatīšanu tiesā no jauna vai uz citu tiesiskās aizsardzības līdzekli, kurš dod iespēju no jauna noskaidrot lietas faktus, tostarp pārbaudīt jaunus pierādījumus, un kura rezultātā sākotnējo nolēmumu varētu atcelt.

45 Taču jākonstatē, ka Pamatlēmumā 2002/584 ir ietverta speciālā tiesību norma, proti, 4.a pants, kas attiecas tieši uz gadījumu, kad Eiropas apcietināšanas orderis ir izsniegts, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli attiecībā uz konkrēto personu, kura nav piedalījusies lietas izskatīšanā, kurā ir pieņemts nolēmums, ar ko ir piemērots šis sods vai noteikts šis pasākums.

46 Šajā kontekstā izsniegšanas dalībvalsts tiesiskā regulējuma iespējamā neatbilstība Direktīvas 2016/343 normām nevar būt iemesls, uz kuru balstoties var atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi.

47 Proti, atsaucoties uz direktīvas normām, lai liktu šķērsli Eiropas apcietināšanas ordera izpildei, varētu apiet ar Pamatlēmumu 2002/584 ieviesto sistēmu, kurā ir izsmeļoši uzskaitīti neizpildīšanas pamati. Tas tā vēl jo vairāk ir tāpēc, ka Direktīvā 2016/343 nav ietvertas normas, kas būtu piemērojamas Eiropas apcietināšanas orderu izdošanai un izpildei, kā ģenerāladvokāts to pēc būtības konstatē secinājumu 62. un 63. punktā.

48 Turklāt jāatgādina, ka Tiesa ir nospriedusi – ja izsniegšanas dalībvalsts ir paredzējusi kriminālprocesu, kurš norisinās vairākās tiesu instancēs un kurā var tikt pieņemti vairāki secīgi tiesas nolēmumi, no kuriem vismaz viens ir pieņemts aizmuguriski, jēdziens "lietas izskatīšana, kurā ir pieņemts nolēmums" Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkta nozīmē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas vienīgi uz instanci, kurā notiekošā procesa beigās ir pieņemts nolēmums, ar ko ir galīgi nospriests par attiecīgās personas vainu, kā arī par tāda soda piespriešanu tai kā brīvības atņemšanas pasākums, veicot atkārtotu lietas izskatīšanu pēc būtības gan no faktu, gan tiesību skatpunkta (spriedums, 2017. gada 10. augusts, *Tupikas*, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, 98. punkts).

49 Izskatāmajā gadījumā Pamatlēmuma 2002/584 4.a pantā noteiktie nosacījumi, kas rada šaubas, kuras netiek kliedētas ar atbildēm, kas ir saņemtas uz tiesas sēdē Tiesas uzdotajiem jautājumiem, ir saistīti ar TR oficiālu un faktisku informēšanu, kā arī ar TR doto pilnvarojumu Rumānijas tiesu izraudzītajiem advokātiem. Saskaņā ar iesniedzējtiesas norādēm šī sprieduma 12. punktā minētie Eiropas apcietināšanas orderi ir izdoti pēc diviem apelācijas instancē pieņemtiem tiesas spriedumiem. TR neesot piedalījies apelācijas tiesvedībā, un viņu esot pārstāvējusi tiesas izraudzīta advokāte. Savukārt no šīm norādēm izriet, ka vismaz vienā no tiesvedībām pirmajā instancē TR ir zinājis par paredzēto lietas izskatīšanu, viņš ir pilnvarojis paša izraudzītu juriskonsultu aizstāvēt viņu tiesvedībā un to šis juriskonsults tiesvedībā patiešām ir darījis.

50 No tā izriet, ka iesniedzējtiesai, kurai ir jāpārbauda, vai tajā izskatāmajā lietā ir izpildīti nosacījumi iespējamai Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta piemērošanai, vispirms ir jānosaka, vai jēdziens "lietas izskatīšana, kurā ir pieņemts nolēmums" Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkta izpratnē, kā to ir interpretējusi Tiesa, attiecas uz tiesvedību pret TR pirmajā instancē vai apelācijas instancē, un pēc tam ir jāpārbauda, vai minētie nosacījumi ir izpildīti katrā no šīm tiesvedībām.

51 Gadījumā, ja izpildes tiesu iestāde uzskatītu, ka minētā 4.a panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi, kas liedz iespēju atteikt Eiropas apcietināšanas ordera izpildi, nav izpildīti, jo šajā pašā 4.a pantā ir paredzēts šī ordera fakultatīvas neizpildīšanas gadījums, minētā tiesa var katrā ziņā ņemt vērā citus apstākļus, kas tai ļauj pārliecināties, vai, nododot konkrēto personu, netiek pārkāptas tās tiesības uz aizstāvību, un nodot to izsniegšanas dalībvalstij (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 24. maijs, *Dworzecki*, C-108/16 PPU, EU:C:2016:346, 50. punkts).

52 Šādi novērtējot, izpildes tiesu iestāde tātad varēs ņemt vērā konkrētās personas rīcību. Tieši šajā nodošanas procedūras posmā īpašu uzmanību var pievērst tostarp apstāklim, ka konkrētā persona ir centusies izvairīties no tai nosūtītās informācijas saņemšanas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 24. maijs, *Dworzecki*, C-108/16 PPU, EU:C:2016:346, 51. punkts) vai ka tā ir mēģinājusi izvairīties no jebkādas saziņas ar Rumānijas tiesu izraudzītajiem advokātiem.

53 Tāpat izpildes tiesu iestāde varēs ņemt vērā arī apstākli, kas norādīts Tiesā iesniegtajā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, par to, ka TR esot pārsūdzējis pirmās instances nolēmumus, ko apstiprinot atbilstoši Rumānijas tiesībām spēkā esoša advokāta pilnvarojuma esamība.

54 Ja izrādītos, ka tieši uz tiesvedību pirmajā instancē, nevis apelācijas instancē attiecas jēdziens "lietas izskatīšana, kurā ir pieņemts nolēmums" Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkta izpratnē, no šī sprieduma 49. punktā apkopotajām norādēm izriet, ka Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi, ja iesniedzējtiesa to pārbauda, šķiet, tiek izpildīti, vismaz attiecībā uz vienu nolēmumu, kas ir pamatā vienam no pamatlietā aplūkotajiem Eiropas apcietināšanas orderiem, un tādējādi iesniedzējtiesa nevar atteikties izpildīt šo apcietināšanas orderi, pamatojoties uz Pamatlēmuma 2002/584 4.a pantu.

55 Tomēr jānorāda – tas, ka uz Direktīvu 2016/343 nevar atsaukties, lai liktu šķēršļus Eiropas apcietināšanas ordera izpildei papildus Pamatlēmumā 2002/584 paredzētajiem neizpildīšanas pamatiem, nekādi neietekmē izsniegšanas dalībvalsts absolūto pienākumu savā tiesību sistēmā ievērot visas Savienības tiesību normas, tostarp Direktīvu 2016/343. Nepieciešamības gadījumā, tā kā šīs direktīvas transponēšanas termiņš ir beidzies, attiecīgā persona, kad tā tiek nodota izsniegšanas dalībvalstij, šīs dalībvalsts tiesās varēs atsaukties uz minētās direktīvas normām, kuras no satura viedokļa ir beznosacījumu un pietiekami precīzas, ja šī dalībvalsts noteiktajā termiņā nav transponējusi šo direktīvu valsts tiesībās vai ir transponējusi to nepareizi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2017. gada 15. februāris, *British Film Institute*, C-592/15, EU:C:2017:117, 13. punkts, un 2018. gada 4. oktobris, *Link Logistik N&N*, C-384/17, EU:C:2018:810, 47. punkts).

56 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Pamatlēmuma 2002/584 4.a pants ir jāinterpretē tādējādi, ka izpildes tiesu iestāde nevar atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, kas izsniegts, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, ja konkrētā persona ir radījusi šķēršļus tam, lai saņemtu pavēsti un tiesvedībā nav piedalījusies, jo ir aizbēgusi uz izpildes valsti, pamatojoties tikai uz to, ka šai izpildes tiesu iestādei nav pārliecības, ka, nododot personu izsniegšanas dalībvalstij, tiks ievērotas tiesības uz lietas izskatīšanu no jauna atbilstoši Direktīvas 2016/343 8. un 9. pantam.

Par tiesāšanās izdevumiem

57 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav pamatlietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kas grozīts ar Padomes Pamatlēmumu 2009/299/TI (2009. gada 26. februāris), 4.a pants ir jāinterpretē tādējādi, ka izpildes tiesu iestāde nevar atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, kas izsniegts, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, ja konkrētā persona ir radījusi šķēršļus tam, lai saņemtu pavēsti un tiesvedībā nav piedalījusies, jo ir aizbēgusi uz izpildes valsti, pamatojoties tikai uz to, ka šai izpildes tiesu iestādei nav pārliecības, ka, nododot personu izsniegšanas dalībvalstij, tiks ievērotas tiesības uz lietas izskatīšanu no jauna atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā krimināprocesā, 8. un 9. pantam.

[Paraksti]